

κουρκουμπίνι

κουρκουμπίνι, το, ουσ. [άγν. ετυμ.] συνήθως στον πλ. **τα κουρκουμπίνια**, λαϊκό γλύκισμα από φύλλο και σιρόπι σε σχήμα μικρού κύβου: «όταν ήμασταν μικρά παιδιά, μας άρεζαν πολύ τα κουρκουμπίνια».

- *έχει κουρκουμπίνια στο μυαλό του*, είναι ανόητος, κουτός, βλάκας: «μην του έχεις και πολλή εμπιστοσύνη, γιατί έχει κουρκουμπίνια στο μυαλό του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας